

наклало огънь и нахранило на баба пиленцата —
тя имало и пиленца.

Подиръ това бабата се събудила, станала
отишла на рѣката, омила си очитѣ, обърсала се
и се върнала въ колибката. Като видѣла, че всичко
било наредено, тя рекла на момиченцето: „Азъ
ще ида въ гората, а ти да стоишъ тука, да вар-
дишъ колибата и да нагледвашъ пиленцата“. Послѣ
туй тя взела една кошница и заминала изъ гората.

Момиченцето пакъ нахранило пиленцата, на-
мѣрило синци и имъ нанизало огърлички. Надве-
черъ бабата си дошла съ пълна кошница ягоди
и гъби.

Пиленцата, като видѣли, че баба имъ иде,
посрѣщнали я разкрили крилца, затрепали съ
тѣхъ и взели да ѝ се хвалятъ: „бабо, мене какъ
похъ! похъ!“ викало всѣко пиленце, а баба имъ
рекла: „и баба какъ похъ, похъ!“ Подиръ малко
тѣ седнали, навечеряли се и то мръкнало. Лег-
нали си и заспали.

V.

На сутринята момиченцето пакъ станало рано:
подлѣло, примело, наклало огънь, нахранило пи-
ленцата и взело да ги милва.

Подиръ малко се събудила и бабата, омила
се и като изгрѣло слънце на обѣдъ, тя седнала
подъ дървото на сѣнка, повикала момиченцето
при нея си и му рекла да седне. Като седнало,
тя си сложила главата на колѣното му и го на-
карало да я попоше.

„Ще ме пощешъ, синко и, колкото въшки
намѣришъ, ще ги ядешъ“, рекла му тя. Момичен-
цето я послушало и взело да я поше. Подиръ
туй тя пакъ му рекла: „Азъ може да задрѣма и
да заспя на колѣното ти, но ти ме пощи и гледай,